

det er muligt at forhindre Vesterhavet fra at bryde ind ved en eller anden Vejligbed, om det ikke vedblivende vil gaa som tidligere, at det af og til bryder ind og laver nogle ny Baner — hvad det maaste ogsaa vil gøre, hvis der skulde blive aabent Vand der. — Jeg mener altsaa, at vi alle trænge til Besledning om, hvorvidt det virkelig er rigtig, hvad der paastaas fra Rystbeboernes Side, at de have lidt overordentlig stor Skade ved Indstrømningerne, idet Højvandet er steget saa højt, at det næppe havde kunnet stige højere, selv om Limfjorden havde været fuldstændig aaben, selv om begge Tangerne havde været borte. Er det rigtigt, vil det sige, at Forholdet ved Højvande er saaledes, at skønt begge Tangerne nu ere der, forhindre de dog ikke Højvande i at komme og det i samme Forhold, som om Tangerne ikke havde været der. Det er derfor, det forekommer mig, at man kan forlange en nøjagtig Undersøgelse af dette Spørgsmaal. Den højtærede Minister vil ogsaa indrømme mig, at det er dristigt at blive ved med at begrave Millioner deroppe uden at vide, om det er nødvendigt eller endog blot til Gavn.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singerslev): Jeg vil til det ærede Medlem sige, at ogsaa jeg selvfølgelig ønsker, at der skal være en tydelig og sagtyndig Besledning med Hensyn til Behandlingen af Spørgsmaalet om Tjorontanalen og Høfderne, men det ærede Medlem kan virkelig ikke faa mig til at paatage mig nogen teknisk Kaution i nogen Retning med Hensyn til Forholdene paa Landtangen der eller overhovedet noget andet Sted. Jeg har arvet Tjorontan og Høfdespørgsmaalet; Sagen var rejst, før jeg blev Minister. Jeg har kun fortsat den, og jeg har aldrig mødt med fortsatte Krav om Bevillinger dertil, uden at der er gaaet en Kommissionsundersøgelse eller anden teknisk Undersøgelse i Forvejen. Ganske vist faar jeg som Minister Ansvar for Bevillingen, men det tekniske Ansvar skal jeg nok altid sørge for kommer til at ligge et andet Sted.

Formanden (Sofus Høgsbro): Da der ikke er Udset til, at Forhandlingerne kunne afsluttes inden for en rimelig Tid, skal jeg derfor afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Finansloov for Finansaaret fra 1ste April 1896 til 31te Marts 1897.

Mødet hævet Kl. 4. 30.

To og halvtredstindstyvende Møde.

Onsdagen den 15de Januar 1896, Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finansloov for Finansaaret fra 1ste April 1896 til 31te Marts 1897.

S. Madsen: Den højtærede Minister udtalte i Gaar, at jeg aldeles havde misforstaaet hans Udtalelser angaaende Toggangen i Thyland. Han spurte, hvorfra jeg kunde vide, at det omtalte Tog først vilde naa Frederikshavn Kl. 9. 40 om Aftenen; det havde han ikke udtalt sig om, og han tilføiede, at jeg enten ikke havde hørt hans Udtalelse eller ikke havde været til Stede. Jo, jeg var til Stede og hørte den højtærede Ministers Udtalelse. Han sagde rigtig nok ikke noget om, at dette Tog først vilde naa Frederikshavn Kl. 9. 40 om Aftenen, men han udtalte, at han havde tilbudt at ville indlægge et nyt Tog, der skulde naa Randers Kl. 10, og lætte det i Forbindelse med et bestaaende Tog, og jeg troede da, at jeg var berettiget til at slutte, at dette bestaaende Tog vilde være det, der nu kommer til Frederikshavn Kl. 9. 40 om Aftenen.

†